

DAGNY JOENSEN
JENS K. VANG

Tá Oksana Jacobsen kom til Føroya á fyrsta sinni fyrri níggu árum síðan, var hon bílsin yvir at síggja, hvussu góðar liviumstøður fólkid hevði.

Hon hugsaði um tað, sum varð sagt heima í Ukraína, har myndugleikarnir søgdu almenninginum, hvussu ræðuligar umstøðurnar vóru hjá fólk í Europa. Hon keniði seg vónsvikna.

Eftir at hava verið við russiskum skipum á Skála í fleiri umförum, hugsaði hon, at her vildi hon fegin búgva.

Áðrenn hetta hevur hon arbeitt víða um í heiminum, men altíð í kommunistiskum londum. Hon dugir bert at tosa ukrainskt mál, og roynir sum frægest at lera seg føroyskt. Máltrupulleikar hava hjúnini ikki beinleiðis, men um á stendur, so kemur átta ára gamli systursonurin Igor teimum til hjálpar.

Igor er tulkur

Hann kom til Føroya at vitja fyrri góðum ári síðani, saman við mammu síni Hannu. Nú gongur Igor í 2 flokki í skúlanum. Honum dámar sera væl, og hóast so stutt tíð er fráliðin, tosar hann ræðið føroyskt.

Oksana hevur verið við russiskum skipum í 13 ár. Har arbeiddi hon sum kamargenta hjá skiparanum og í verksmiðjuni umborð. Manningin var burtur heim-anífrá í háltv ár.

Arbeitt var frá 6.30 og til um midnátt í tryskiftivakt. Hetta var ógvuliga strævið arbeiði, men tað vóru ikki aðrir møguleikar, um hon skuldi breyðføða seg.

Í 1988 var Oksana við skipi, sum skuldi umvælast á Skála. Hon steðgaði bert í triggjar dagar. Í 1992 gekk leiðin aftur inn á Skála í ein mánaða. Tá skipið hon arbeiðði í 1994 fór inn í

Oksana Jacobsen úr Ukraína:

- Eg beri stóran alsk til friðin og frælsið í hesum landi

50 ára gamla Oksana úr Ukraína giftist til Sandavágs fyrri trimum árum síðan, eftir at hava arbeitt sum kamargenta og flakakvinna umborð á russiskum skipum í 14 ár. Hon sigur frá broyttu viðurskiftum sínum, frá at liva í ótryggum og ófrælsu umstøðum, til hon giftist við Jákupi Jacobsen og búsettist í Sandavági

Føroyum, fóru tey á Miðvág, har verksmiðjan umborð varð umvæld.

Fólk og mentanir eru sum kunnugt ymiskar. Oksana setti sær fyrri at finna sær mann í Føroyum. Hon orkaði ikki longur sjólvíð og strævna arbeiðið umborð.

Tá var tað, at hon hitti Jákup Jacobsen, og tey samdust um at giftast. Jákup hevði verið einkjumaður í nógv ár, og átti eingi børn.

8. oktober 1994 giftust Oksana og Jákup Jacobsen, og tey trivast væl bæði.

Tá hjúnini verða spurð, um hjúnarbandið bygd í skilsemi ella kærleika, nú tey lögdu saman, siga tey bæði, at kærleikin fýrði tey saman.

Meðan vit tosa um fortíð og nútíð kann Oksana als ikki halda sær. Hon kénir Jákup og sigur upp í saman: „Min Jákup er ein góður maður“.

Alidursmunurin ongan týdning

Hon er so fegin um at liva saman við manni sínum, og hóast hon er 50 og hann 74 ár, so hevur aldurin als ongan týdning. Tey eru lukkilig, siga tey bæði.

Oksana er fødd og uppvaksin nærindis Ivano-Frankovsk í Ukraína. Hetta er við polska markið.

Foreldrin áttu fimm børn, og pápin var lossingarmaður á jarnbreytastøðini í býnum. Mamman arbeiddi í einum kollektivi innan jarðbrúk, sum russiski staturin átti.

Hennara uppgáva alt lívið var at mjólka. Børnini hjálptu henni, tí hetta var ógvuliga strævið arbeiði, og lønin var nærur eingin.

Oksana gekk í barnaskúlan í sjei ár. Hon vildi so fegin sleppa at útbúgva seg til musiklærara, men tað slapp hon ikki, tí tey áttu ongan pening.

16 ára gomul vildi Oksana sleppa inn í býin at arbeiða, men har skuldi ein

Tá Oksana og Jákup hittust, var hon við 'Bison' úr Arkangisk. Her er hon avmyndað saman við nøkrum av minningini umborð á skipinum, sum fór til Miðvágs at umvæla verksmiðjuna

8. oktober 1994 giftust Jákup og Oksana Jacobsen. Jákup hevði verið einkjumaður í nógv ár, tá hann hitti Oksanu og tey samdust um at giftast